

Verkeerd gekozen en nu dan?

Bemoediging van de week aflevering 343

Verkeerd gekozen en nu dan?

Bemoediging van de week aflevering 343

Tegenover elke positieve persoon in de bijbel staat vaak ook iemand met wie we ons minder prettig identificeren. Wie ben je liever: David of Saul? Martha of Maria? Het komt in ons leven steeds aan op welke keuzen we maken. En we lijken steeds minder goed te kunnen kiezen.

Kies dan heden, zo begon God aan de relatie met Israël: Kies Vandaag waar je morgen wilt staan!

Hebben we wel het goede deel gekozen?

Maar, ja, we kozen verkeerd, dat weten we achteraf het best. Maar nu dan? Is er nog hoop? Ziet God ook om naar mensen om zoals Kaïn, Ezau, Pennina, Martha of Orpa? Is er hoop voor mensen die niet ten voorbeeld staan voor anderen, is er voor hen ook genade?

Laten we eens hen dichterbij bekijken: Bijvoorbeeld Orpa. Waar Ruth één van de meest voorkomende meisjesnamen is, zul je niet veel meisjes kennen die Orpa heten. Ruth spreekt tot onze verbeelding. Over Ruth kun je een goede preek houden, maar er is geen preek over Orpa. Want Ruth koos goed! Zij groeide uit tot zelfs een voormoeder van Jezus, onze Heiland. Alles wat God kon doen met mensen, zelf een Moabitische vrouw, zie je in Ruth, **en juist niet bij Orpa terug**.

Maar laten we met Orpa terug keren naar MOab. Hoe was dan haar leven, terug. Ze kwam weer in het huis van haar moeder. Het leven viel voor Orpa beslist niet mee. Iedereen wist dat Orpa gevallen was voor die buitenlandse jongen, een Israëliet notabene. Een volk waar de Moabieten regelmatig mee in staat van oorlog waren. Nou nee, je kon niet zeggen dat Orpa een leuk en voorspoedig leven wachtte in het huis van haar moeder. Ze wisten het allemaal nog wel welke eerdere foute keuze ze had gemaakt en het dorp en omgeving was bepaald niet erg vergevingsgezind jegens haar.

Orpa, haar naam is veelzeggend. Het betekent o.a. 'nek'; Het werd een passende naam bij een vrouw die veel met de nek is aangekeken. Trouwens, op een heel belangrijk moment waarop Orpa en Ruth hun belangrijkste levenskeuze maakten, was 'de nek van Orpa' ook het enige dat Naomie en Ruth nog hebben gezien van Orpa. ... De nek van Orpa. Je dochter de naam 'Nek' geven, dat doe je toch niet...?

Onwillekeurig gebeurt het nu dat ook wij hard oordelen over Orpa, zelfs Orpa veroordelen vanwege haar keuze. Dat we tegen onze kinderen zeggen: kijk, let maar op Ruth, zij koos goed en daarom zegende God Ruth, maar Orpa koos verkeerd, en daar horen we dan dus ook nooit meer iets van... We lijken zelfs een schepje bovenop de waarheid van de bijbel te doen, door Orpa in de min te zetten en Ruth zo gezegend als wat, in de plus.

Maar klopt deze waarheid? Is God Orpa helemaal vergeten omdat ze doet wat Naomie haar aanraadt om te doen: terugkeren naar Moab?

Naomie stelt haar schoondochters zelf voor en ook nog op een bijzondere krachtige manier: Dochters, keer terug naar het huis van jullie moeders. Niet het huis van jullie vaders, maar het huis van jullie moeders. Het boek Ruth lijkt helemaal een vrouwenverhaal te zijn. En dat vrouwenverhaal staat pal tussen de verhalen over de Richters, en voor de invloed van belangrijke profeten en koningen.

Samuëls komst begint overigens opnieuw met een vrouwenverhaal, dat sterk lijkt op Ruth en Orpa. Hier zien we Hanna en Pennina als plus en min naast elkaar staan.

Alsof er bewust na al die Richters van Israël, en voordat koningen en profeten het leiderschap over zouden nemen, eerst nog een ander geluid gehoord wordt: een verhaal dat alleen door vrouwen verteld kon worden. Dit verhaal heeft dit kenmerk: God is genadig en trouw en overvloeit in goedheid.

Als Naomie Ruth en Orpa aanraadt terug te keren dan doet ze dit uit liefde voor haar schoondochters. Ze houdt zoveel van ze, dat ze hun geluk voor zich ziet: ze moeten terug gaan en hertrouwen en kinderen krijgen! Er klinkt een priesterlijke zegen door in de woorden van Naomie:

'Gaan jullie nu maar allebei terug naar het huis van je moeder. Moge de Heer zo goed voor jullie zijn, als jullie voor mij en mijn gestorven zonen zijn geweest. Moge Hij ervoor zorgen dat jullie allebei geborgenheid vinden in het huis van een man,' en ze kuste hen. (Ruth 1: 9 NBV)

Hier hoor je de zegen en liefde klinken van de God die Naomie heeft leren kennen. Ondanks het grote verdriet, al haar verlies, heeft ze nog steeds het verlangen om terug te keren en dicht bij deze God, haar God te zijn. In Moab wordt een andere god aanbeden, maar Naomie gaat er van uit dat de Heer van Israël, zijn goedheid en zegen hierom niet zal onthouden aan haar beide schoondochters. Ook niet als ze straks gescheiden van haar hun levensweg vervolgen. Jullie zijn goed geweest, God, Mijn God, de God van Israël zal jullie belonen en zegenen.

Ja, dit is werkelijk heel bijzonder. Dit is een preek waard! Want dit denken van Naomie ligt zo dicht bij het denken dat we terug horen in het Nieuwe Testament en wat we onszelf eigen mogen maken: Mattheus 5: 43 - 48

God is niet zo van de plus en de min... *God is groot in het insluiten van mensen onder zijn genade, zegen en overvloed, en Hij heeft verdriet en pijn als soms, in hele specifieke situaties, mensen moeten worden buitengesloten.*

Zo leert het boek Ruth me, dat dit verhaal echt tussen de Richteren en de beide boeken van Samuël in moest staan.

Dat we het begrijpen. Als je verkeerd kiest... dan is dit de bemoediging: God is er nog steeds. Hij zal zelfs de grens over gaan naar dat land dat Hem niet erkent. Wat lijkt het veel op Jezus, die ook kwam in ons mensenbestaan, terwijl Hij Gods Zoon was. God zoekt je op, God vergeet je niet, God blijft de zon laten schijnen over goede en slechte mensen. Hij blijft het laten regenen, Hij blijft met zijn zegen mensen omringen, je verleiden met Zijn liefde om je knieën te buigen voor Hem en Zijn kind te worden. God zoekt je op met al zijn liefde, met het doel om vooral jouw liefde voor Hem terug te krijgen!

Zelfs in Moab kunnen mensen zijn die God zoeken en Hem willen volgen, met heel hun hart. Mozes zwierf door Moab, Mozes kwam aan de grens tussen Moab en Israël, hij mocht Israël niet in en stierf daar op de velden van Moab. Maar Ruth mocht deze keer doortrekken, het verhaal van God met mensen uit Moab wordt met dit verhaal doorgeschreven.

Ruth trok de grens over, Orpa niet, maar de Here God is zo soeverein aanwezig in deze wereld om krachtig bij te staan, hen van wie het hart volkomen naar Hem uitgaat, dat de Heer ook over de grens van Moab gaat. Mozes hart was zo dicht bij God, toen hij stierf in Moab...

Orpa mag ook de God van Israël in Moab ervaren!

Waar je hart is, daar zal je liefde en je leven zijn.

Mag de Heer je hart vertroosten en verleiden om altijd het goede van Hem te blijven opzoeken.
Liefs, Gerry

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite
Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.
Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen,
meer informatie vindt u op de [website](#)